

Borghjerg: Det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen fandt Grunden til, at Genève var billigere end København, deri, at Svejts ikke har saa høj en direkte Beskatning som Danmark, og i, at der kom saa mange Rigmænd til denne Kongresby. Jeg maa sige, jeg har gennem adskillige Aar hørt svejtsiske Arbejdere klage over det modsatte, nemlig over de mange Rigmænd, særlig i Genève, de bidrog i høj Grad til at fordyre Livet paa Arbejderklassens Bekostning. Og en Tid lang var Svejts et meget dyrt Land og Genève en ganske særlig dyr By. Men i de sidste Par Aar har dette ikke været Tilfældet. Men det, der er Hovedsagen for mig, er, at det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen overfor Finansministeren ganske bekræftede min Paastand om, at Svejts i det hele taget, og ogsaa Genève, er ved at blive billigere end København, saadan i Almindelighed, trods Levnedsmiddeltolden. De almindelige Nydelsesmidler, som særlig Turister vil have, naar de kommer til en By, et Glas Øl, en Cigar o. s. v., kan nu faas dernede for det samme Antal Centimer, som vi her giver Øre, det vil sige over en Fjerdedel billigere. Jeg har peget paa den Fare, der er for København, hvis vi fortsætter under Løsenet Luksusbeskatning med at gøre alle den Slags ret almindelig udbredte Nydelsesmidler alt for dyre. Derved bidrager vi til sidst til, at ingen Turister gider komme hertil, fordi de kan faa disse Ting meget billigere i Ulandet. Der har de tilmed ingen Restaurationsskat. Det er en Fare, som jeg tror det er rigtigt at pege paa, medens Tiden maaske endnu er inde dertil.

Dahlgaard: Paa det ærede Medlem Hr. Drachmanns Taknemmelighed overfor mig af Hensyn til min Erkendelse af det konservative Partis Væsen maa jeg svare med al mulig Høflighed: Ingen Aarsag. Det, mine Udtalelser har været Udtryk for, vil jeg sammenfatte i følgende: Det konservative Folkeparti har i indeværende Vinter afviklet den officielle Toldbeskyttelsespolitik, men til Gengæld har Partiet paabegyndt en anden Taktik, forsøgt paa at indsnige Toldbeskyttelse i Skattelovgivningen under andre Betegnelser: Grænseafgift, Beskatning af fremmede Varer fremfor danske o. s. v. Det var den Taktik, som i Virkeligheden gav det ærede Medlems Parti meget god Gevinst i Perioden fra 1920 til 1924, hvor Partiet fik den højtærede Finansminister med til paa mangfoldige Omraader under et vist Dække at gennemføre en saadan Toldbeskyttelsespolitik. Jeg vil ikke haabe, det ærede Med-

lem nu maa faa lige saa stort Held med sig, som han havde i den nævnte 4-aarige Periode. Det tror jeg i øvrigt ikke han faar.

Den højtærede Finansminister meddelte, at de af ham lovede Overvejelser af det radikale Venstres Forslag om at føre Staten ud af Ejendomsretten til Landmandsbanken var endt negative. Jeg maa sige, den højtærede Ministers Meddelelse kom ikke overraskende for mig. Jeg havde fra første Færd regnet med, at saadan vilde det gaa. Det, Ministeren da gav sin Tilslutning til blev indsat i Betænkningen, var en Skueret. Det var en Indrømmelse til visse Stemninger i Øjeblikket indenfor Ministerens eget Parti, som man ikke mente noget med, og som man regnede med, at man sikkert, naar der var gaaet nogen Tid, ganske roligt kunde lade falde til Jorden. Men saa tilføjede Ministeren en af disse Bemærkninger, der falder naturligt og synes Udtryk for netop en rimelig Politik fra den ærede Ministers Partis Side. Han sagde: Men Regeringen tænker selvfølgelig ikke paa, at Staten stadig skal være Ejer af denne store Bank, nej, saa snart der byder sig rimelige Vilkaar, vil Ejendomsretten gaa over ved Overdragelse af Aktierne. Jeg siger, det lyder meget kønt. Men skal vi nu alligevel ikke sige Tingene, som de er, at den højtærede Minister er ganske klar over, at i gunstigste Tilfælde maa han regne med en Aarrække, hvori der stadig vil være Statsdrift af en af Landets største Forretningsbanker. Det er dog til syvende og sidst det, som Ministeren ved vil blive Resultatet. Da Ministeren havde Ordet, havde jeg det Indtryk, at han var misfornøjet med, at der var fremsat den Opfattelse her, at han ønskede gennem Lovforslagene om Cigaret- og Chokoladeafgiften at forhøje den samlede Forbrugsbeskatning. Paa den Foranledning vil jeg tillade mig at spørge Ministeren, om det da er hans Hensigt, at det større Provenu, som Cigaretterne giver efter hans Forslag, end den Nedsættelse, der er foreslaaet med Hensyn til de øvrige Forbrugsafgifter, ogsaa skal anvendes til Nedsættelse af Forbrugs- og Omsætningsskatter. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Ja).

Den højtærede Minister erklærede sig derefter villig til at genoptage Forhandlingen om Muligheden af at fritage Kakao og Kogechokolade for Chokoladeskatten. Det kan jeg selvfølgelig kun være tilfreds med. Vi faar nu se i Udvalget, hvor meget Tilsagnet er værd. Jeg er desværre bange for, at Tilsagnet om disse Overvejelser ikke vil være ret meget mere værd, end hvad Ministeren i Foraaret lovede med Hensyn